

Рисува се схематично анатомичното устройство на вторичната дървесина на изучаваните видове в разгледаните прерези.

КОРЕН (*RADIX*)

МОРФОЛОГИЯ НА КОРЕНА

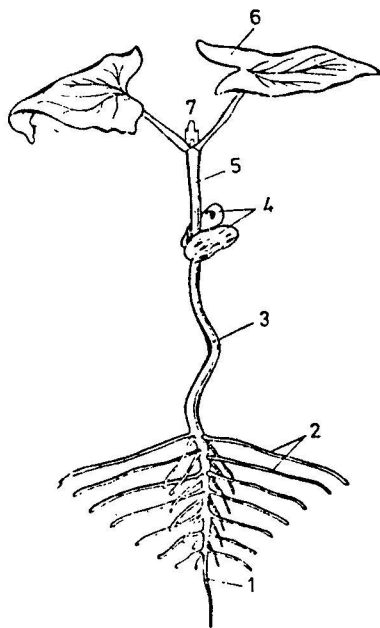
Видове корени и коренови системи

При покълване на семето зародишният корен прораста през семенната обвивка и навлиза в почвата. В зависимост от произхода и начина на развитие на корените се различават главен, странични и добавъчни корени.

Разглежда се свеж или хербаризиран поник от фасул (*Phaseolus vulgaris* L.). Мястото в което се свързват коренът и стъблото се нарича коренова шийка. Различават се главен корен, насочен вертикално надолу и странични корени от първи разред, излизащи непосредствено от главния корен, и отклоняващи се под известен ъгъл (фиг. 59).

Разглеждат се внимателно и се сравняват кореновите системи на бяла детелина (*Trifolium repens* L.) и пълзящо лютиче (*Ranunculus repens* L.). Бялата детелина има осева коренова система – главен корен и странични корени от различни разреди. Пълзящото лютиче има туфеста коренова система, която е изградена от много еднакво развити корени, които излизат от основата на стъблото. От основата на стъблото му се образуват пълзящи издънки, от възлите на които се развиват адвентивни корени.

Видоизменените корени служат за натрупване на запасни храни-

Фиг. 59. Поник на фасул (*Phaseolus vulgaris* L.): 1 – главен корен; 2 – странични корени; 3 – коренова шийка; 4 – семедели; 5 – епикотил; 6 – ювенилни листа; 7 – връхна пъпка